

DOMONYI HÍRMONDÓ

DOMONY-DOMONYVÖLGY KÖZÉRDEKŰ LAPJA

2021. november - december

Kiadó: Domony Község Önkormányzata | Megjelenik: 650 példányban | Nyomdai munka: Kozoprint Kft.
Szerkesztő: Faska Zoltán | Felelős szerkesztő: László Milán | E-mail: hivatal@domony.hu

DOMONYT MAGUNK ÉPÍTJÜK MAGUNKNAK!

FALU KARÁCSONY

2021.12.21.

17óra

HUSZÁRIK ZOLTÁN
MŰVELŐDÉSI HÁZ

- László Milán Polgármester
- Evangélikus Énekkar
- Grosz Kornélné
- Kéknefelejcs Hagyományörző csoport
- Karányi Péter operett énekes
- Horváth Dániel operett énekes

A JÁRVÁNYÜGYI
HELYZETNEK
MEGFELELŐEN MASZK
HASZNÁLATA
KÖTELEZŐ!

ELŐADÁS A „KÖSZÖNJÜK,
MAGYARORSZÁG!” PROGRAM
KERETÉBEN INGYENESEN VALÓSUL
MEG!

**KÖSZÖNJÜK,
MAGYARORSZÁG!**

“Merj álmodni, mert az álmok álmodói meglátják a holnapot. Merj kívánni, mert a kívánság a remény forrása, s a remény éltet bennünket. Merj nyúlni olyan dolgokért, amit senki más nem lát. Ne félj olyat látni, amit senki más nem lát. Higgy a szívedben és saját jószágodban, mert ha így teszel, mások is ezekben fognak hinni. Higgy a csodában, mert teli van vele az élet. De ami a legfontosabb, hogy higgy önmagadban, mert odabenn a lelkedben rejtőzik a csoda, a remény, a szeretet és a holnap álmai.” (Ron Cristian)

Mi, a Domonyi Kiscsillag Óvoda dolgozói évek óta reménykedtünk abban, hogy egyszer az óvodánk is megújul. Tavasszal új bútorokat kaptunk, júliusban végre elkezdődött a tető felújítása, majd új ablakok kerültek a régiéik helyére. Kicszerelték a villanyvezetékeket, lámpatesteket. Nyilvánvalóvá vált, hogy festés nélkül nem költözhettünk vissza az iskolából, így valamennyi helyiség ki lett festve! November végén vonultak le a festők. Közben megérkeztek az új udvari játékok is.

„A Mikuláshoz az a merész kívánságunk, hogy őt már az oviban várhassuk! Ha mégsem, akkor talán a karácsonyt!” – ezzel a mondattal fejeztem be az előző újságcikkemet.

ÉS LETT CSODA!

Valóra vált az álmunk! (Az álmunk egy nagy része!) Ehhez a csodához azonban csodálatos emberek is kellettek, hiszen szinte minden óvodás szülő, dolgozó, a fenntartónk is hozzájárult a megvalósuláshoz. A vállalkozók és munkatársaik is zökkenőmentes, korrekt munkát végeztek, folyamatosan egyeztettek velünk. Azok a szülők, akik teheték, otthon tartották a gyermekeiket, hogy minél többen tudjunk takarítani. Volt, aki ebben is segédkezett. Segítettek a közszolgálatos gyermekek, illetve szüleik is. Együtt dolgozott polgármester, képviselő, óvónő, dajka, hozzátartozó, közmunkás, szülő. Így lehettünk kész december 6-ra. A Mikulást már itt fogadtuk!

A képeken látható, hogy annak ellenére, hogy van még dolgunk, már nagyon barátságos, szép, tiszta lett óvodánk. Felkerültek az új függönyök is!

Köszönjük A Várva várt Alapítvány látogatását és játékadományait, Sovány Tibornak a mosógépet.

Köszönjük az iskola vezetésének és valamennyi dolgozójának, hogy közel négy hónapig befogadtak bennünket, és szeretettel, türelemmel, és segítőkészséggel fordultak felénk.

Kívánjuk, hogy minden domonyi lakosnak legyen áldott szép karácsonya és nagyon boldog, békés, örömben, sikerekben gazdag, reményekkel teli új éve, jó egészséggel!

Kmetyné Bohunka Márta, óvodavezető

Korábban nem voltam még ilyen vizsgálaton. Nem mintha most virágos jókedvemből mentem volna be a kórházba pont akkor, amikor a covid a legnagyobb erővel támad. De hát a tüdőgondozóban megmondták: menni kell, mert gyanús nekik a tüdőm. Én mondjuk mindig is gyanakodtam saját magamra, de amióta mi is beleestünk a félelmetes kórba, már szinte meg sem lepődök, ha valami nem úgy működik bennem, mint a pandémia előtt.

A hatvani kórházban persze hatalmas tömeg volt – mindenki maszkban, mindenki köhög. Ha eddig nem voltam beteg, itt bármire szert tehetek – gondoltam magamban.

De aztán jött egy kedves asszisztensnő, odaterelt a CT vizsgáló felé, gyorsan lezajlott a vizsgálat. Kicsit mintha úrhajón lettem volna, ahol ez a különös forgó valami generálja nekem a gravitációs mezőt, miközben a földi irányító központból néha beszél egy operátor hang: „most vegyen nagy levegőt, és tartsa bent”.

Mielőtt azonban elkezdték a vizsgálatot, beadták a kontrasztanyagot. Valami olyan folyadékot pumpáltak az ereimbe, aminek segítségével a képalkotás közben jobban kirajzolódik az érrendszerem, láthatóvá válik az a belső, láthatatlan világ. Kiderül az igazság.

Miközben ott feküdtem a vizsgáló ágyon, azon gondolkodtam, vajon mitől van bennem nagyobb ellenérzés: a vénásan beadott idegen anyagtól vagy az igazságtól tartok jobban. Most valaki majd megrajzolja, mi is van bennem valójában. Készen állok erre egyáltalán? Talán jobb lenne hagyni az egészet úgy, ahogy van. Nehezemre esett alávetni magamat ennek a vizsgálatnak még akkor is, ha végső soron kiderült, hogy a tüdőm tiszta, kizárták a bajt, amire gyanakodtak.

Adventi időben és karácsonykor nehezünkre esik előre nézni – mármint az éppen aktuális ünnepen túlra. Szeretünk visszafelé tekintgetni arra az első karácsonyra, a jászolban fekvő gyermekre, az Úr testbe öltözésére, amikor megjelent ebben a földi valóságban, amikor az ige testté lett, és jöttek a pásztorok, bölcsek, és az angyalok szózata lehallatszott a földre. Szeretünk megállni az evangélikus templom oldalában a betlehemet nézegetve. Jó belekerülni abba a jelenetbe. Jó közel tudnunk magunkhoz a Megváltót.

De az advent (latin szó, jelentése: eljövétel, érkezés) arról is szól, hogy Jézus majdani, második eljövetelére, vagyis előre tekintgessünk a földi élet horizontján túlra. Mert ő megígérte, hogy visszatér hozzánk mennyei dicsőségben. Találkozni fogunk vele – akár akarunk, akár nem.

Azért jött el az idők közepén, hogy elhozza nekünk a bűnbocsánatot és az örök életet. Kívánhatunk-e magunknak a „fa alá” nagyobb ajándékot, mint a véget nem érő, boldog életet?

Nekünk akarja adni az ő megelevenítő Szentlelkét, hogy mint a kontrasztanyag az erekben, megmutassa nekünk az igazságot, hogy pontosabb képet tudjunk alkotni arról, mi is a gond valójában, hogy meglássuk a gyógymódot a bűn nevű betegségre. A gyógymód maga Jézus. Ő az operátor, aki megmutatja az igazságot. Készen állsz rá? Van hely az életedben a hozzád érkező Úr számára?

SB

Az óvoda megújulásáról önkormányzati szemmel

Az előző számban már hírt adtam arról, hogy Domonyban sok adakozni vágyó ember van, aki megteheti és meg is teszi, hogy ad annak, aki rászorul. A Facebook közösségi portálon megpróbálom folyamatosan kommunikálni azt, hogy ki mivel járul hozzá kis közösségünk életéhez és meg is köszönöm a sok segítséget. Ahogy végigpörgetem az elmúlt időszak híreit, jó érzés tölt el. Az is eszembe jutott, hogy akár egy sorozatot is lehetne indítani azzal a címmel, hogy „Jó adni”. Nagy dolog a falu életében, hogy sikerült az óvodát rendbe tenni. Meg is indult az adakozási kedv, ugyanis az elmúlt pár hétben nagyon sok adományt kapott az ovi. Érkeztek játékok, kaptunk festéket a belső kifestéshez, kaptunk egy új mosógépet, volt, aki felajánlotta, hogy elhozza Szigetszentmiklósról a Magyar Falu pályázati rendszerben megnyert 5 millió forintos játszótéri eszközt, amelyet az ovi udvarán fogunk felállítani, valaki felajánlott egy 200.000 Ft-os eszközvásárlási lehetőséget, amelyet az óvoda laptop beszerzésére használt fel, a karácsonyfa is egy helyi vállalkozó felajánlása, de sok szülő is jött takarítani, fűni-faragni, tenni-venni. Ezek után megjegyezhetjük, hogy alig egy év leforgása alatt az intézmény soha nem látott átalakuláson ment keresztül. Új tető, új nyílászárók, új festés, új bútorok stb.

Az eredmény vitathatatlanul a lehetőségek felkutatásának, azok jó kihasználásának és a jó szervezésnek köszönhető. Továbbá hálás vagyok az óvoda dolgozóinak, hogy az átmeneti időszakot ilyen fantáziadúsan és zökkenőmentesen megoldották, átvészelték. Voltam elkeseredett hangok is, de azt gondolom, hogy a végeredmény mindenkit kárpótol. A gyermekek végre méltó és biztonságos környezetben vannak. A jövőt tekintve el kell mondani, hogy az óvodai épületrész homlokzatának felújításának folyamata is halad. A szerződést már aláírtuk a kivitelezővel, aki rendbe teszi a homlokzatot és alászigeteli az ódon falakat, hogy azok felázása megszűnjön. Közben elkezdünk dolgozni egy energetikai pályázaton is, amely segítségével az épületet gyakorlatilag passzívává tudnánk tenni, a tervek már készen állnak a beadásra. Aztán már csak a két, nagyon rossz állapotban lévő vizesblokk lesz hátra, majd ezekkel is foglalkozni kell.

Ha marad a mára már megszokottá vált pályázati rendszer, nem gondolom, hogy lesz okunk aggodalomra. Az ország gazdasága jelenleg lehetővé teszi, hogy Domony is fejlődhessen, bízom benne, hogy ez így lesz a jövőben is.

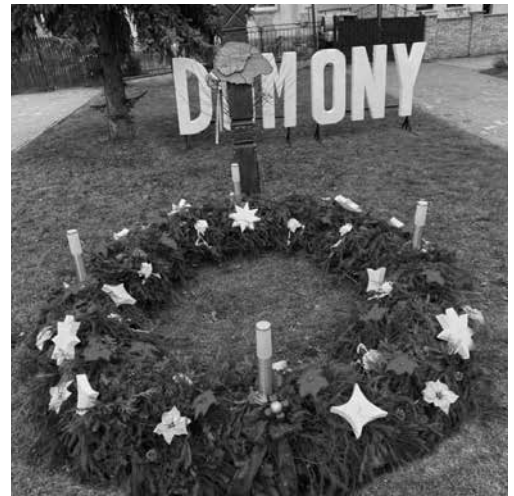
László Milán, polgármester

Koszorú a falu főterén

Újabb látványossággal gazdagodott Domony. Eddig csak egy kis koszorú jelezte a hivatal udvarán, hogy beköszöntött az adventi időszak. Az idei évben Zdenkó Pál képviselőtársam azzal az ötlettel állt elő, hogy készítsünk egy természetes, de mégis szolid koszorút, amely korszerű és üde színfoltja lehet a központnak. Raklappól el is készítette az alapot, Koczman János alpolgármester úrral pedig hoztam fenyőgallyakat. Faska Zoltán képviselőtársam megoldotta a fények elektromos bekötését, Bohunka Tündi, Bojtár Anca és Búzás Erika pedig feldíszítették.

Így most már a Domonyiak is büszkén fotózhatják, és gyönyörködhetnek az eljövételre való meghitt várakozás szimbólumában, a Domony főterén elhelyezett adventi koszorúban.

László Milán, polgármester

Ajándék az időseknek

Az önkormányzat az idén is megtalálta a módját annak, hogy karácsony alkalmából megajándékozza az időseket. Tavaly nagy sikere volt az összeállításnak, ezért most is hasonló ajándékokat tettünk a tasakba. A csomagokat december 9-től vehetik át a csomagokat a jogosultak. Ebbe a köre azok a 65 év feletti domonyi és domonyvölgyi lakosok tartoznak, akik állandó lakcímmel rendelkeznek Domony közigazgatási területén.

A csomagokat maszk használata mellett személyesen vagy meghatalmazással lehet átvenni a könyvtárban hétfőtől péntekig 9:00 - 12:00, ill. 13:00 - 15:00 óráig.

László Milán, polgármester

Fényben megtalálni a világosságot

| VALENTINYI PÁL |

A környezetemben egyre több kis közösség dönt úgy, hogy az adventi elmélyülést az egyéni lelki felkészülés mellett „fénykereső” csapatot formálva együtt is megéli. Biztos vagyok benne: látja Isten, hogy ez jó.

A Bibliában a fény elképesztően gazdag jelentést hordoz. A Teremtés könyve szerint első megszólalásában az Úr azt parancsolja: legyen világosság, és bizony lett is világosság. Az igazság, az bölcsesség, az biztonság és általában a jó szimbólumaként a fény képes rá, hogy utat mutasson az emberek előtt.

„Jöjjetek, járjunk az Úr világosságában!” Talán éppen ez az Ézsaiás próféta könyvében olvasható isteni gondolat indította cselekvésre más környékbeli közösségek mellett szülőfalum lakóit is, amikor adventi fénykeresésre hívogatták és hívogatták egymást egészen szenteste napjáig.

Nálunk, a galgamenti Domony községben a terv egyszerű. December elejétől karácsonyig mindennap egy újabb kivilágított, feldíszített ablak nyílik a falu valamelyik házában az adventi kalendárium mintájára. Az ötletgazdánál előre jelentkező ablakdíszítő család azt vállalja, hogy az adott napon feldíszíti és láthatóan feltünteti ablakában a rá eső számot. Hogy ez melyik nap hol található, a kereső csapat tagjai számára csak aznap derül ki, az ablakot ugyanis csak egy, a napi találkozás után megfejtendő rejtvény alapján találhatják meg. Ildikó, a szervezést végző Huszárik Zoltán Művelődési Ház munkatársa a fénykereső csoport indulásával egy időben az intézmény közösségi oldalán is elérhetővé teszi a napi rejtvényt, hogy aki úgy szeretné, egyéni úton is felkereshesse az aktuális kalendáriumi ablakot.

A csapat ezen az estén is sikerrel jár, örömmel nyugtázzuk az aznapi ragyogó díszet. És bár ez egyáltalán nem kötelező elem, a házigazdák – ahogy ezt megelőzően egytől egyig – kisebb-nagyobb vendégséggel, süteménnyel és forró teával várnak bennünket, ami mellett szebben szól az ének, és szélesebbek a mosolyok is. Az ablakukat adók adventje különlegessé válik, hiszen nemcsak Krisztus születésének napjára készítik fel a lelküket, hanem a kiválasztott napjuk is

egyszerre – legyen az akármilyen borongós, december eleji csütörtök – ünneppé válik.

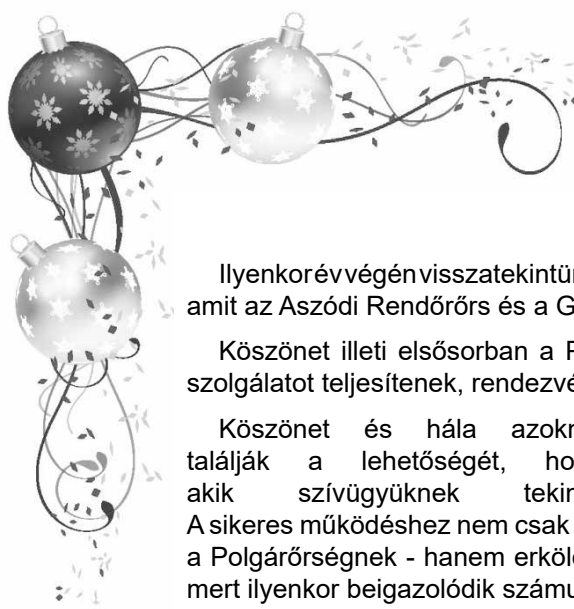
Nem kérdés, hogy a sajátos ünnepi naptár igényel némi munkát a fő szervezők és az ablakaikkal jelentkező házigazdák részéről is. Mégis egyértelmű, hogy az eseménysor a befektetett energiánál sokszorosan több szeretetet, törődést és színvonalas, nyugodt együttléte hoz magával a csatlakozó sétálók és az ab lakukat adók számára egyaránt. Megdöbbentő, mennyi szépet hozhat életünkbe egy – illetve huszonnégy – ilyen kis közösségi esemény. Mindenki szívében fényesség gyúl: a vendéglátó és családja a felkészüléssel, a látogatók várásával is csak mind jobban hangolódik az ünnepre, a fénykereső az adventi elmélyülés nagyszerűsége mellett egy egészséges séta közben lehet családja és barátai körében, sőt akár új emberekkel is megismerkedhet, de az is, aki csak gyönyörködik egy-egy szép díszítésben. Ott, a sétáló közösség tagjaként érzem, Isten is látja, hogy ez jó.

Az utóbbi években december derekán sokszor érzem az utca emberét látva, hogy nyakunkon a karácsony, pedig a szívünkben lenne a helye. Nem lehet, hogy az év e gyönyörű időszakát semmi se különböztesse meg a többitől, és az sem, hogy mai világunk kötelező elemei, így a szentesti ajándékozás és az előkészületek rossz érzésekkel tele, nyögvenyelősen teljenek. Én nem túl-, hanem át- és megélni szeretném ezt a csodás ünnepet.

Ezzel az új közösségi élménnyel gazdagodva jutok el a Jelenések könyve és így a teljes Biblia utolsó látomásáig, ahol Isten szolgáinak „éjszaka sem lesz többé, és nem lesz szükségük lámpásra, sem napvilágra”. A világosság fiaiként tegyünk egy lépést ebbe az irányba az ideai advent hátralévő napjain is.

„Nem túl-, hanem át- és megélni szeretném ezt a csodás ünnepet”

Valentinyi Palkó írása a Mandiner hetilap 2021. december 9-én megjelent számában.

Polgárórségünk hírei

Ilyenkorévvégén visszatekintünk kicsit az elmúlt időszakra. Eredményesnek mondható év áll mögöttünk, amit az Aszódi Rendőrőrs és a Gödöllői Rendőrkapitányság statisztikája is alátámaszt.

Köszönet illeti elsősorban a Polgárőr Egyesület tagjainak áldozatos munkáját. Akik rendszeresen szolgálatot teljesítenek, rendezvények szervezésében, lebonyolításában, annak biztosításában.

Köszönet és hála azoknak az adományozóknak, akik bármilyen formában megtalálják a lehetőségét, hogy támogassák az Egyesületet. Egyre többen vannak, akik szívügyüknek tekintik, hogy ilyen formában segítsék munkánkat. A sikeres működéshez nem csak anyagiakra van szükségünk - de nélkül lehetetlen lenne a fenntartása a Polgárórségnek - hanem erkölcsi támogatásra is. Bizony jól esik az elismerő szó, a „vállveregetés”, mert ilyenkor beigazolódik számunkra, hogy érdemes a közösségünkért dolgozni.

Szerencsére településünk lakói egyre többször „bátorkodnak” bejelentést tenni, ami azt jelentinyitott szemmel járnak, nem közömbösek lakóhelyünk történéseivel szemben. Igyekezünk saját hatáskörünkben eljárni és a bűnmegelőzésben részt venni. Az Önkormányzattal, illetve a Rendőrséggel együttműködve megoldást találni a felmerült problémákra és ezeket eredményesen lezárni.

További munkánkhoz társainknak jó egészséget, kitartást és minél több eseménytelen szolgálatot kívánok!

A POLGÁRŐRÖK DOMONYÉRT EGYESÜLET nevében

Áldott Karácsonyt és Boldog Új Évet kívánok településünk minden lakójának!

VIGYÁZZUNK EGYMÁSRA!

Koczman János

POLGÁRŐRÖK DOMONYÉRT EGYESÜLET

Bankszámlaszám: 10402915-50526854-80891005

Megjegyzés rovatba kérjük feltüntetni: TÁMOGATÁS

Vagy személyesen az Önkormányzatnál, a Polgárórség titkárnál, Hicska Ádámnál.

Polgárórségünk elérhetőségei:

06 70 / 521 - 9866

06 70 / 521 - 9868

Köszönjük!

A szeptember 11-én megrendezésre került jótékonysági gálaműsor keretén belül a helyszínen összegyűlt 507 000 Ft összeghez további adomány érkezett, így a teljes befolyt összeg **581 500 Ft**, amely átutalásra került a Regőczy István Alapítvány részére

Köszönjük!

Mielőtt valaki azt gondolná, hogy egy cégnek csinálók reklámot, hogy vegyék minél többen a lux márkájú ablakokat, nagyon téved. A lux szó latin eredetű, jelentése: fény. Fény-ablakok, vagyis fénykeresők. Tehát nem egy új ablakmárka, amit népszerűsíteni szeretnék. Kis falunkban ezzel az elnevezéssel egy nagyon szép és új hagyományt indított útnak a Huszárik Zoltán Művelődési Ház közművelődési asszisztense, Vargáné Brandtner Ildikó. Erről kérdeztem meg őt egy kis interjú keretében.

Mi jut eszedbe a fényről első hallásra? Mit jelent számodra?

A fényről az öröm, a boldogság jut eszembe. Mit is jelent számomra? Talán a feltöltődést.

Ildi, kérlek, mesélj nekünk erről, honnan is jött ez a kezdeményezés?

A közművelődési asszisztens képzést már elvégeztem, de azóta is kapcsolatban állok a kurzus alatt megismert osztálytársaimmal, kollégáimmal. Minden hónapban tartanak nekünk, közművelődési asszisztenseknek egy olyan értekezletet, amelyen bevált és jó gyakorlatokat ismertetnek nekünk. Ennek keretében hallottam a fénykeresésről és mivel már néhány településen sikerült megvalósítani, úgy gondoltam, jó lenne, ha nekünk, domonyiaknak is lenne részünk ebben és elhatároztam, hogy megpróbáljuk.

Hogyan fogtál neki a szervezésnek?

Művelődési házunk facebook-oldalán már novemberben posztoltam és különböző hirdetésekben hívtam fel a közösség figyelmét arra, hogy 24 ablakot keresek. Nem sok idő elteltével már jelentkezett is 10-12 érdeklődő. Őszintén szólva meg is lepődtem, pozitívan csalódtam. Aztán picit leült a dolog, alábbhagyott az érdeklődés és így újra próbálkoztam, hirdettem, hogy vannak még „gazdára váró” ablakok.

Gondolom, utána pedig beindult a gépezet.

Igen, igen, nagyon örültem. Olyannyira lelkesek voltak, hogy aztán várólistát kellett nyitnom. (nevet)

Mit is vállalt az számlakkal a jelentkező?

Jelentkezésével azt vállalta, hogy kidíszíti házában ablakát, az adott decemberi hónap napjának számát láthatóan kivilágítja.

Azt láttam, hogy ennek a „fénykereső túrának” szinte kialakult egy teljes kis szertartása, liturgiája. Mesélj, kérlek arról, milyen is egy ilyen séta?

Mindennap 18 órakor gyülekezünk a művelődési ház előtt. Itt rejtvény formájában ismertetem az ablakot. Nem célirányosan megyünk, hanem teszünk mindig egy kis kerülőt. A célnál énekelünk egy adventi éneket, és a magam készítette, az adott nap számával kidíszített mézeskalács csillagot kap az ablak „gazdája”, és egy kis idézetet.

A művelődési ház facebook-oldalán gyülekeznek a szebbnél szebb képek a kidíszített ablakokról, a lelkes résztvevőkről és az ötletes versikékről.

Igen, a közösségi médián keresztül is szeretnék megmutatni, hogy milyen kedvesen és lelkesen fogadják a fénykeresőket. Opcionális módon hol zsíroskenyérrel, hol forró teával, finom falatokkal és frissítővel várnak bennünket, pedig ez nem volt elvárás. Magától alakult.

Ildi, azt látom rajtad, hogy nagy örömmel beszélsz erről a nagyon jó és népszerű, reménység szerint majd hagyománnyá váló fénykereső kalandról. Mit adott ez a Te számodra, mitől más most Neked ez az adventi időszak?

Lélekemelő volt, kizökkentett a szürke hétköznapiakból, igazi csapatépítő, közösséget formáló alkalom részesévé válhattam. Remélem, mások is, és bízom benne, mert sok pozitív visszajelzést kapunk, kaptunk.

Örülök az örömeidnek. Sok erőt kívánok a további alkalmak szervezéséhez, valamint azt, hogy ne veszítsd el a lelkesedésedet és lendületedet. Mindenképp gyümölcse van a tevékenységnek, hiszen a téli sötétben mindennap jól látható, éneklő, beszélgető kis csapat sétál lelkesen a gyönyörűen kivilágított adventi ablakokhoz, amelyek intézmények, közösségek, magánházak díszei. Egy Hamvas Béla idézettel kívánok Neked, a csapatnak és minden kedves olvasónak áldott „menetelést a fényben”, és jó hangulatú, baráti sétákat. „A boldogságot csak az bírja el, aki elosztja. A fény csak abban válik áldássá, aki másnak is ad belőle.”

Bóra Kata

MŰVELŐDÉS - KULTÚRA

Karácsonyi szokások

Régen a karácsony elképzelhetetlen lett volna az ünnephez kapcsolódó szokások nélkül. Mindezekből mára hagyományörző szándékkal felelevenített kedves emlékek maradtak. A karácsony azonban sokaknak ma is a legmeghittebb, szent ünnep, amely nem lehet teljes a templomi szertartások és szokások nélkül.

Luca napja: A decemberi népszokások sorát a Luca napja nyitja. A hiedelem szerint december 13-án a téli hosszú éjszakákkal, vagyis a sötétséggel Szent Luca átalakult boszorkánnyá. A boszorkányok elriasztására a kulcslyukba fokhagymát dugtak, az ajtófélfába kést állítottak, az ajtóra fokhagymával keresztet rajzoltak vagy a seprűt keresztbe rakták. E napon semmit se volt szabad kölcsönkérni vagy adni, nehogy az a boszorkányok kezére jusson. A lányok Luca napján jóstolták meg jövőbelijüket.

Karácsony napja: Az Esthajnalcsillag feljövetele után került sor az ünnepi vacsorára, amely előtt azonban a gazda nem mulasztott el az udvaron a levegőbe lőni, és ezzel elkergetni a gonosz lelkeket. Eközben a gazdasszony mindent előre kikészített az asztalra, mert a vacsorát végig felállás nélkül kellett elfogyasztani. Imádkoztak, majd első fogásként mézbe mártott fokhagymát, dióbelet ettek, ugyancsak gonoszűző céllal. Karácsonykor a ház körüli állatokat gondosan ellátták, mivel különös hiedelmek kapcsolódtak hozzájuk.

A karácsonyi asztal: A ma is tovább élő szokások szerint a karácsonyi asztal elképzelhetetlen hal, bejgli, valamint dió és a család összetartását szimbolizáló kerek alma nélkül. Sok helyen vacsora után ma is annyi szeletre vágunk egy almát, ahányan ülnek az asztalnál, mondván: amilyen kerek az alma, olyan kerek, összetartó legyen a család a következő esztendőben.

Betlehemezés: Karácsony napján a népszokások célja a gonosz ártó szellemek elűzése zajkeltéssel, állatbőrök, jelmezek, álarcok viselésével. Ekkor kerül sor a betlehemezésre is: ezt a játékot eredetileg templomokban, majd később házakhoz járva adták elő a gyerekek. Gyakran állatok is szerepeltek benne, a gyermek Jézust pedig élő kisbabával jelenítették meg. A szereplők - pásztorok, angyalok, Mária, József – ma is eljátsszák a Jézus születéséről szóló bibliai történetet, majd átadják ajándékaikat, jókívánásaikat. Ezután a háziak megvendégelik őket.

A regölés: A karácsonyt követő időszakhoz kapcsolódik a regölés hagyománya: az István napjától, december 26-tól Újévig járó regösök különféle énekeket adtak elő és jókívánásokat mondtak a ház lakóinak. A regölés lényegében természetvarázsló énekmondás, köszöntés - bőségharó, párokat összeboronáló, adománygyűjtő szokás volt.

Borszentelés: A borszentelésre Szent János napján, december 27-én került sor régen. Ezen a napon minden család bort vitt a templomba, amelyet a pap megáldott, mivel a szentelt bornak mágikus erőt tulajdonítottak. Beteg embert, állatot gyógyítottak vele, illetve öntöttek belőle a boroshordókba, hogy ne romoljon el a bor.

Aprószentek ünnepe: December 28. az aprószentek ünnepe, amelyen egykor különös módon "gondoskodtak" arról, hogy a gyerekek egészségesek maradjanak: megvesszőzték őket. A legenda szerint minden fiúcsécsemő "aprószent", akit Heródes király a gyermek Krisztus keresésekor megöletett.

Áldott, békés karácsonyt adjon a jó Isten!

Lussekatter (Luca-napi sütemény)

Hozzávalók:

50g élesztő	½ kk só
150g vaj	830g liszt
5dl tej	mazsola
250g tejföl	1db tojás a kenéséhez
1g sáfrány	
140g kristálycukor	

Elkészítése: A sáfrányt egy kevés cukorral jól eldörzsöljük majd 1-2 ek langyos tejjel felöntjük, ázni hagyjuk. Az élesztőt egy tálba morzsoljuk. A vajat megolvasztjuk, a tejet hozzákeverjük- kb. 37°C legyen. Ráöntjük az élesztőre és jól összekeverjük. Hozzáadjuk a tejfölt, a kristálycukrot, és beleszűrjük a sáfrányos tejet. Beledolgozzuk a lisztet, és addig gyúrjuk, míg elválik az edénytől. Letakarva 30 percig kelesztjük. Utána összegyúrjuk a tésztát és 5 részre osztjuk. Egy-egy részt 10 darabra osztunk, így 50 darab tészta lesz belőle. Egyenként 20 centis hengereket sodrunk belőle, és a két végétől S alakra tekerjük. Sütőpapírral bélelt tepsire helyezzük, kis távolságot hagyva egymástól. Mazsolával díszítjük. Kb. 30 percet kelesztjük, míg duplájára nő, utána egy felvert tojással lekenjük. 225°C-ra előmelegített sütőben kb. 8 perc alatt aranybarnára sütjük.

KARÁCSONYI GONDOLATOK

Ha a karácsonyfát csillogó angyalkákkal és üveggömbökkel díszítem fel, ezernyi ünnepen veszek részt, a templomi kórusban énekelek, de nem Jézus Krisztus a szívem titka, akkor nem értettem meg, hogy miről szól a karácsony.

A szeretet félbeszakítja a sütet, hogy a gyermekét megölelje. A szeretet hagyja a lakásdíszítést, és megcsókolja a házastársát. A szeretet barátságos az időszúke ellenére is. A szeretet nem irigyel másokat házukért, amiben jól kiválasztott karácsonyi porcelán és odaillő asztalterítő van. A szeretet nem kiált rá a gyerekekre, hogy menjenek már az útból, hanem hálás érte, hogy vannak, és útban tudnak lenni. A szeretet nem csak azoknak ad, akiktől kap is valamit, hanem örömmel ajándékozza meg épp azokat, akik ezt nem tudják viszonzni. A szeretet mindent elvisel, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem múlik.

„A karácsony a szeretet, és advent a várakozás megszentelése. Az a gyerek, aki az első hóesésre vár – jól várakozik, s már várakozása is felér egy hosszú-hosszú hóeséssel. Az, aki hazakészül, már készülődésében otthon van. Az, aki szeretni tudja azt, ami az övé – szabad, és mentes a birtoklás minden görcsétől, kielégíthetetlen éhétől-szomjától. Aki pedig jól várakozik, az időből épp azt váltja meg, ami a leggépiesebb és legelviselhetetlenebb: a hetek, órák percek kattogó, szenttelen vonulását. Aki valóban tud várni, abban megszületik az a mélységes türelem, amely szépségében és jelentésében semmivel se kevesebb annál, amire vár.” - Pilinszky János

-KSB-

Az adventi út

Ünnepre áhító szívünkben,
Új remény gyújtja meg a gyertyát.
Csillagok közt kutatja szemünk,
Egy várva-várt jövevény arcát.

Számvetést készítünk: meglátjuk-e?
Érdemesek vagyunk-e a csodára?
Készülünk-e tiszta lélekkel,
A Megváltó fogadására?

Ó hányszor ébredünk kételkedőn!
Mégis telve vágyakozással,
Hogy érjen el hozzánk is a hír,
Örömet szerző szárnnyalással.

Az adventi út; készülődés.
Szeretnénk jobbak lenni minden
nappal.
Csendet kereső szelídséggel,
Őszintén megbocsátó akarattal.

Elhagyni a ránk rakódott rosszat,
Egymáshoz közelebb kerülni,
Elfelejtani minden sérelmünket,
Mindenkihez békével közeledni.

Az adventi út megtisztulás is.
Keressük önmagunkat benne.
Mindennapok gondjai közben,
Gyarlóságaink fölé emelkedve.

Maradjunk meg ezen az úton,
Győzzön bennünk a tisztelet,
A másik ember elfogadására,
Győzzön önbecsülésünk és a szeretet!

A születés csodájának bizonyossága,
Erősítsen meg hitünkben!
Hogy áldást, békét hozzon karácsony,
A legszentebb ünnep életünkben!

Cserni Magdolna
2021

VII. Körzeti Emlékverseny

2021. október 23-án Domony Község volt a rendezője a hagyományos körzeti Ulti Emlékversenynek. A három fordulás egyéni- és csapatversenyre hét helység 29 versenyzője nevezett.

A kora délután kezdődő verseny megemlékezéssel vette kezdetét. Néma felállással, valamint Nemzeti Himnuszunk eléneklésével emlékeztünk a megjelent helységek elhunyt ulti kedvelő személyeire – Barátainkra.

A megnyitón László Milán polgármester úr tartalmas üdvözlés nyilvánítással méltatta a Nemzeti Ünnepek alkalmára időzített baráti verseny szervezését és hagyományos bonyolítását. A szervezők házi pálinkával és frissen sült pogácsával fogadták a versenyre megjelent sporttársakat.

Az egész délutánt betöltő mérkőzéseken a következő eredmények születtek:

Egyéni kategóriában:

- I. helyezett: Bélész Ferenc – Aszód – 876 pont
- II. helyezett: Sárvári Miklós – Kartal – 819 pont
- III. helyezett: Pocsai János – Veresegyház – 769 pont

Csapat kategóriában:

- I. helyezés: Aszód 2127 pont
- II. helyezés: Kartal 2049 pont
- III. helyezés: Domony 2002 pont
- IV. helyezés: Veresegyház 1948 pont
- V. helyezés: Iklad 1852 pont
- VI. helyezés: Erdőkertes 1845 pont
- VII. helyezés: MÁV Cargo Budapest 1747 pont

A legsikeresebb domonyi versenyző: Billinger Sándor

A verseny alatt szomszédos ízletes sörre a domonyi Big Foot sörfözde látta vendégül a résztvevőket.

Köszönet

- az önkormányzatnak a helyiség, valamint a kulturált feltételek biztosításáért,
- a dohánybolt vezetőjének, Fazekas István egyéni vállalkozónak, a Bisztró vezetőjének, valamint akik a díjazottak részére 1-1 üveg bort ajánlottak fel,
- a sütemények házilagos elkészítőinek, Verébné Iczkának és Paulóné Jucikának,
- nem utolsósorban kulturális referensünk Vargáné Brandtner Ildikónak, aki mézeskalács emlékérmeket készített a versenyzők részére,
- a konyhán tevékenykedő Horváthné Évikének,
- a technikai személyzetnek: Pauló Gábornak a vacsora elkészítéséért, Bojtár Jánosnak a sör folyamatos biztosításáért.

Reméljük vendégeink kellemes emlékekkel távoztak a színvonalas versenyről.

Pauló Pál Menotti, a verseny szervezője

Kézilabda

December második hétvégéjével bezárólag az idei év utolsó mérkőzéseit is lejátszották csapataink. Az utánpótlás csapatainknál érződik a legjobban a vírus hatása, ami csekély létszámban mutatkozik meg a legjobban. Sajnos előfordult, hogy betegségek miatt a serdülő lányokkal csak 6 fővel tudtunk elutazni az idegenbeli mérkőzésre, de le a kalappal a lányok előtt, hiszen hatalmas szívet küzdöttek úgy is, hogy végig emberhátrányban kellett játszaniuk. Úgy gondolom, hogy a kis létszám ellenére egyre jobban kezdünk igazi CSAPATTÁ válni az utánpótlásban is.

Elbúcsúztattuk az aktív kézilabdázástól Liszkai Józsefet aki 1999 óta volt tagja a Domonyi csapatnak.

Kis pihenő után a női felnőttnek nagyon hamar kezdődik a tavaszi szezon január második felében a többi csapatunknak pedig február elején fog elindulni a tavaszi pontvadászat. A pontos időpontokat csak jövőre tudunk közölni már, bocsánat.

Felnőtt férfi kézilabdacsapatunk a Pest megyei férfi I. osztály 5. helyén áll.

Felnőtt női kézilabdacsapatunk a Pest megyei női II. osztály 7. helyén áll.

Ifjúsági férfi kézilabdacsapatunk a Férfi ifjúsági III. osztály-C csoportjának 2. helyén áll.

Serdülő leány kézilabdacsapatunk a Leány serdülő III. osztály-H csoportjának 9. helyén áll.

Mindenkinek Békés, Boldog, Meghitt Ünnepeket Kívánok!

Hajrá Domony!

Kmety Ádám

